

at jeg ser en saadan Bestemmelse komme ind i en eventuel Lov, da den er i Strid med Princippet, og jeg tror heller ikke, at der vil være nogen stor Nødvendighed derfor. For det første vil en stor Del, ja den største Del af de Navne, som der kan være Tale om, falde ind under § 2, Nr. 3, og for saa vidt de ikke skulde falde ind derunder, kan vedkommende søge en kongelig Bevilling. Nu anføres derimod, at dette sidste er en temmelig dyr Historie, idet Bevillingen koster 15 Kr. Jeg skal imidlertid oplyse, at efter den Praksis, som følges i Justitsministeriet, vil vedkommende, naar han er nogenlunde trængende, kunne faa Bevillingen gratis. Praksis er nemlig paa dette Omraade, at, naar Folk, der ønske et vist andet Navn end det, de have, ikke kunne anføre noget særligt til Støtte derfor, ville de ikke kunne faa det uden at erlægge Gebyr, men naar der anføres noget særligt, som giver en tilstrækkelig Begrundelse, f. Eks. at vedkommende og maaske ogsaa hans Fader i en længere Aarrække har baaret det Navn, hvorom der søges, og det samtidig oplyses, at det vil være generende for ham at give 15 Kr., gives Bevillingen gratis. Derfor vilde jeg helst se, at den nævnte Bestemmelse udgik. — Jeg skal ikke komme ind paa de andre enkelte Bestemmelser, der findes i Forslaget.

Den ærede Ordfører indstillede Forslaget til velvillig Modtagelse af Tinget, men det skete dog med en noget sørgmodig Begrundelse, idet han udtalte, at han egentlig selv var meget lidt tilfreds med Lovforslaget. Det var meget ringere end det, som han i Forbindelse med andre havde fremsat. Jeg tror nu ikke, at det er saa meget ringere, jeg tror, at det i Virkeligheden er en hel Del bedre, men, som sagt, nogen særlig Sympati fandt det ikke hos den ærede Ordfører. Han syntes at mene, at min Sympati for Forslaget skulde være større. Jeg vil dertil sige, at min Velvilje for Lovforslaget svarer vel omtrent til den ærede Ordførers. Lovforslaget er den ærede Ordførers i Forbindelse med det øvrige Udvalgs, selv om de ved Affattelsen have taget Hensyn til de Indvendinger, jeg har fremsat dels her i dette Ting, dels under Konference i Udvalget om det oprindelige Lovforslag. Men jeg kan ikke paa nogen som helst Maade erkende, at jeg skulde have nogen Forpligtelse til at sætte megen Pris paa Forslaget, naar Udvalget ikke selv gør det. Saaledes som Forslaget foreligger, kan jeg dog ikke skønne andet, end at det kan

egne sig til at blive Lov. Jeg tror, at det er affattet saaledes, at der ikke vil kunne gøres væsentlige Indvendinger mod det, i det mindste ikke, hvad dets positive Bestemmelser angaar. Hvis det derfor skulde blive godkendt i det andet Ting, vil jeg finde det forsvarligt at tilraade Hans Majestæt at stadfæste det — dog ingenlunde som mit Forslag, men som et i Tinget fremsat privat Lovforslag, der har fundet den samlede Rigsdags Sympati.

Inden jeg gaar over til fra mit Standpunkt at gøre nogle Bemærkninger til de fremkomne Ændringsforslag, vil jeg forudskikke nogle faa Bemærkninger om den Maade, hvorpaa jeg, forudsat, at Forslaget bliver til Lov, i det hele betragter det. Jeg har den Forestilling, at det Tidspunkt er kommet, hvor man ikke vil slaa sig til Ro, uden at man paa dette Punkt efterhaanden naar frem til en tilfredsstillende Lovgivning. I Fjor fremkom der et Lovforslag, og skønt det kun havde været til første Behandling, og der endnu ikke havde foreligget nogen endelig Udvalgsbetænkning, kom der i denne Samling et nyt Lovforslag, som gik videre, og som nu har affødt et tredje Lovforslag, der, som før anført, ikke blot gaar ud paa at give Bestemmelser, sigtende til at legalisere den Navnebrug, der i stort Omfang finder Sted ude i Landet, men tillige at give almindelige Regler, hvorefter visse Navne skulle kunne antages som Familienavne med Lethed og mod Erlæggelse af et ringe Gebyr. Jeg tror imidlertid ikke, at man vil kunne standse paa dette Standpunkt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) udfoldede megen Lærdom ved Paavisningen af den Masse Navne, man kunde bruge som Familienavne, og henviste til, hvilken Mængde gode Navne der vilde staa til Raadighed, naar man blot vilde benytte de sagkyndige. Det er aldeles utvivlsomt, at man kunde lave en Fortegnelse over mange Tusinder saadanne. Under mine Forhandlinger med Udvalget har det ogsaa været fremme, om man ikke i dette Lovforslag kunde gaa et Skridt videre. Der blev henvist til, at man skulde medtage Dyr- og Plantenavne. Som bekendt findes der en Mængde saadanne Navne i Befolkningen, baade vedrørende Pattedyr, Fugle, Fisk og andre Dyrearter og ligeledes for Planternes Vedkommende, og det ikke blot Artsnavne, men ogsaa selve Navnene „Fugl“, „Dyr“ og Bestanddele af Planter, som f. Eks. „Blad“, „Kvist“, „Gren“ og saaledes i det uendelige. Der findes Navne som „Skov“, „Lund“, „Bjælke“,